

Ziua Mondială a Poeziei (sonete)

Maria Filipoiu

ZIUA MONDIALĂ A POEZIEI - CELEBRARE ÎN MAGIA CUVINTELOR

Ziua Mondială a Poeziei a fost declarată de UNESCO în 1999, pe data de 21 Martie, cu scopul de scriere și promovare poeziei în cultură prin publicarea și predarea ei în învățământul din întreaga lume, spre încurajarea cititului. Pe lângă încântarea de a descoperi lumea și emoțiile prin intermediul metaforelor și a tuturor figurilor de stil utilizate din plin de această formă de artă, poezia are asupra individului numeroase efecte de dezvoltare intelectuală.

S-a demonstrat, științific, faptul că citirea poeziilor bucură spiritul uman la fel de mult ca ascultatul muzicii și stimulează regiunile creierului, prin conexiunile neuronale, care au legătură cu memoria, iar acestea au fost mai active în timp ce subiecții citeau poezii, decât atunci când citeau orice altceva.

Scrierea unei poezii sau transcrierea ei de către cititor are efecte surprinzătoare asupra vocabularului, fiind o modalitate excelentă de a-l îmbogăți. Cei care scriu poezie, își mențin mintea în formă, fiind inspirați să caute și să combine cuvintele cât mai potrivit, realizând o formă elevată a textului oferit publicului cititor.

Stilurile în care se scrie poezia diferă față de perioada istorică și gradul de cultură al popoarelor precum și de inspirația condeierilor în abordarea și concretizarea actului artistic, dar oferă un orizont de cunoaștere a identității culturale a fiecărei națiuni.

Poezia aparține genului liric și este o cântare a cuvintelor spre încântare spirituală.

Cel mai vechi poem este „Epopoea lui Ghilgamesh”, având în jur de 4000 de ani, aparține culturii sumero-babilonienă și a fost dedicată regelui Ghilgamesh, despre care se spunea că era jumătate zeu și jumătate om.

Cel mai lung poem scris vreodată este „Mahabharata”. Are nu mai puțin de 1.800.000 de cuvinte, peste 100.000 de versuri și provine din India antică, fiind scris în sanscrită.

În România, până acum a fost înregistrat de Guinness Book, cel mai lung poem de dragoste, cu 98 de strofe -

CĂRĂRILE POETULUI (sonet creativității)

Aleargă poetul prin universuri,
După zeiță ce-n vers îl inspiră
Cu armonia slovelor pe liră,
Să vibreze cuvinte-n înțelesuri.

Metafore pe colier înșiră,
Când rezonază șoaptele pe stihuri,
Cu recviem îngeresc în acorduri,
Iar ochii cititorilor se miră.

Ecouri de gând înaltă pe creste,
În clipe magice, din suflet stingher,
Să le audă spirite celeste.

În privire așterne tainic mister,
Ce-n versuri se deapănă din poveste,
Cu farmecul deșirat de condeier.

SUFLETUL DEZBRĂCAT ÎN POEZIE (sonet spiritului visător)

Fericit e condeierul ce-și pune
Sufletul dezbrăcat în poezie,
Cu primăveri, pe-a gândului campie;
Cititori în stele să-l încunune.

Pe căi celeste duce-n pribegie,
Gândul însuflețit de pasiune,
Să nu se prăbușească în genune,
Iar ochii să nu mai vadă a-l scrie.

Își leagă speranță de timp voiajor,
Când se dăruiește cu spirit boem,
Iubirii ascunsă-n umbra muzelor.

Din cuvinte răstignite în poem
Privește spiritul veșnic visător
Și așteaptă dezlegare de blestem.

Maria FILIPOIU